

MANIFEST 3D – DIA INTERNACIONAL DE LES PERSONES AMB
DISCAPACITAT 2019

**En motiu del Dia Internacional de les
Persones amb Discapacitat, que cada any
se celebra el dia 3 de desembre, DINCAT
fa públic el següent.**

MANIFEST

Les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament tenen les mateixes necessitats que la resta de la societat: d'autonomia, de treball, formatives, comunicatives, lúdiques, emocionals, etc. En un dia com el d'avui, no podem deixar passar l'oportunitat per denunciar la situació d'invisibilitat que pateixen les persones amb discapacitat intel·lectual en els diferents sectors de la societat per poder exercir els seus drets.

Les causes i conseqüències d'aquesta invisibilitat poden ser moltes, però remarquem la manca de **suports** per l'autonomia individual juntament amb les dificultats per accedir a un treball.

L'autonomia individual és un dret inherent a la dignitat de les persones i tal com recull la convenció de les nacions unides sobre els drets de les persones amb discapacitat s'han de donar els suports i serveis necessaris per garantir-ho. És indiscutible que s'han fet molts avenços en aquest sentit, però l'exercici dels drets no està garantit i cal denunciar la invisibilitat del camí que encara queda per recórrer, així com també els riscos reals de retrocedir en les fites aconseguides.

Avui dia, encara existeix el copagament en alguns serveis necessaris per viure de forma independent en la comunitat, com per exemple les Llars Residències i el futur servei de Suport a l'Autonomia Personal. També hi ha serveis que encara no estan desenvolupats o ni tan sols planificats: Llars amb Suport, l'Assistència Personal i els Serveis d'oci per a Persones amb DID.

Per poder exercir **l'autonomia individual**, les persones amb discapacitat tenen el dret a l'accessibilitat universal. Una accessibilitat formada per l'accessibilitat física, l'accessibilitat sensorial, i la que menys visibilitat de totes disposa, l'accessibilitat cognitiva.

L'accessibilitat cognitiva és la característica dels entorns, processos, activitats, béns, productes, serveis, objectes, textos o instruments que permeten la fàcil comprensió i comunicació; que fa que els entenguin totes les persones. Sense accessibilitat cognitiva, hi ha persones, que no entenen el que indiquen els cartells d'un hospital, que no saben com votar, que no van al teatre, que no poden informar-se a través dels mitjans de comunicació, que no poden gaudir d'una tarda d'oci o que no poden practicar esport.

L'accés al mercat de treball és una de les grans assignatures pendents. El percentatge de persones amb discapacitat que busquen feina (taxa d'activitat) és del 35%, que encara es redueix més quan ho centrem en persones amb discapacitat intel·lectual 77%. Es tracta de xifres molt inferior a la mitjana de la societat. Aquestes xifres s'agreugen quan considerem que la taxa d'atur de les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament se situa en el 31,2%.

Queda molt camí per recórrer, però el més greu és que moltes de les fites aconseguides en matèria de treball també estan en risc. El model d'inserció sociolaboral de les persones amb discapacitat, que va ser un èxit en el cas de Catalunya, ha permès generar moltíssims llocs de treball, sent el treball també un eix clau de la inserció social i del

desenvolupament d'aquestes persones. La societat canvia, cada cop més ràpid, i la inacció en aquest cas és canviar el model d'inserció sociolaboral de Catalunya per a les persones amb discapacitat, provocant que una gran part d'aquestes persones, concretament les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament, quedin excloses del mercat de treball. Aquesta exclusió del mercat de treball és una clara reducció de drets i va en contra dels principis de dignitat i igualtat de les persones.

Instem des d'aquestes línies, una mobilització social, ciutadana i política per tal de corregir aquestes amenaces i situacions de discriminació, que limiten les possibilitats de les persones amb discapacitat intel·lectual i les aboquen a una vida restringida; i encoratgem als principals actors del sector a emprendre iniciatives que facin realitat aquesta voluntat.

En definitiva, DINCAT reivindica la necessitat de prendre consciència sobre la situació de les persones amb discapacitat. Si volem una societat inclusiva, amb la participació plena d'homes i dones amb discapacitat intel·lectual, cal una societat proactiva que emprengui accions per fer realitat aquest propòsit. Cal la implicació de tothom per adaptar tot allò que ens envolta.

Barcelona 3 de desembre de 2019.